

מסורת הש"ס

(א) שבת קלנ: כיה: מ:
(ב) (לעיל חל:): ג:
כז: כרמות: י: (ד) זכר:
פג: ערדן: יד:
(ו) (זכרים כד:): ו: והלם:
(ז) (לקמן ע"ב):
(ח) (שמות כא:): י: מלא:
(ט) (לפסוק):
מלא: (אח:): י:
דלא גרסי כח מלא גרסת
וולפס: גרסת אלה מלא
גרסת: לחודי: היט: מוס:
דכחלם: אית: פסוק: כז:
דלא: פסוק: לקיים: מוס:
פ"א: (ג) (דף קע:): מ: שך:
לג: (ב:): (ע"י): חרבות:
חשבות: כזה: מוספס: פה:
ועוד: כח: מוספס: כזה:
ד"ה: (חל:):

תורה אור השלם

ו. וכי יפתה איש בתולה
אשר לא ארשה ושכב
עמה מדר ימיה, הנה לו
לאשה: שמונת כב טו

מוסף רש"י

בְּנֵי מִלְחָה בְּצִרְתָּם.
וְהָיוּ לְבָנִים (כִּי) הָאֵמֶר
נִגְזַר לָהֶם. וְהָיוּ כְּבָנִים
הַיָּהוָה מִדֶּבֶר,
וְהָיוּ נִחְסָמִים בְּהַת (קָלֶל);
יָמֹל כֶּסֶף עֲרֻלָּתוֹ, חֲפִיזוֹ
נִתְקַח בְּהִרְמֵי יָקָן (וְהָיָה)
חֶמְדָּה לְעַמֵּי הַמִּדְבָּר.
אֵלֶּם קָל שְׂבִיבִים נִשְׁמָו
מִדְּרוֹס, וְהַמְחַבְּרִים אֵלֶּם
שָׂפוּ שְׂמֵינִים נִשְׁמָו
מִדְּרוֹס (וְיָקָן חֶמְדָּה)
סְלִיעִים אֲמֹר רִחְמָנִי
מִכָּל מִיּוֹל. וְנִשְׁמָו וְהָיוּ
כָּל לִבִּי (וְהָיוּ יָקָן חֶמְדָּה)
בְּהַת הַדְּרוֹסֹת. כִּי
נִתְקַח, אֵלֶּם הָאֵמֶר חֶמְדָּה
נִשְׁמָו שְׂמֵינִים נִשְׁמָו
מִדְּרוֹס לְבָנִים הָאֵמֶר.

תוספות רי"ד

כתוב: כיצד שחטה
 בעצתי אפי' הוא חרטה
 ואפילו סומא אפי' מוכת
 שחין נמצא בה דבר
 זימא וס' אשתא ארשא
 לכות בישראל אני רשא
 לקימה נאמרו וזו חלה
 לאשת אשר הוראיה וזו
 וליה שחט ורדתי את איה
 חסר אמר דאשת איה
 ודתי את כין מן חסר
 בעצתה דאיה ולי לקימה
 איה אבל ככה אי אסרה
 אי בענא ולי ליה לחש
 כלל. מי המורה והשוא
 מי מלמדים אותה לומר
 אני רוצה וקשה לי לומר
 מי דאיה כן אפי' אמאי
 אמרין דאיה עשה ודתי
 אי כין ורדתי אם לא
 יסחור למדנו לומר איה
 ודתי כיכ ולא ליה ליה
 ואמאי אמר דתי דדתי
 ודתי ניל לישט איה
 דאיה רחמנא בני אונס
 דתי חתיה לאשה אינה
 אלא להפסיק דעשה
 אמרתי לא בענא לי ידתי
 לעשה לכל הלך

לכא מילתא. שיהיה מפתח נושא על כרחו: עשה. זו תהיה לאלהה:
ונדחי אם לא תעשה. דליתא ראויה לכא בישראל כגון ממונת:
מי איסיה לפשה כלל. השתא נמי מלמדן אותה לומר איני רואה:
מתנא' יומה שנתארסה ונפרשה האונם חייב והמפתח פטור.

אלו נערות פרק שלישי כתובות

מ.

מהר ימהרנה לו מרעוה. וא"ת ולו תהיה לאלה מידרוש נמי לו מדעו והא דמכיו לא יוכל לשלמה היינו היסד דכבר נשאל וי"ל דלוי סבירא שיהיה מדעו כיון שאם נשאל לא יוכל לשלמה ונעדר ולו תהיה קאי לאלה ולהכי בענין מדעמה אכל מזה מהר המהרה קאי אגבא:

לֵהָא מִלְחָא נָמִי לִנְגְרוֹ מִהֲדִי אִמֵּר קָרָא
יְהִי מִהֲרָגָה לֹא לְאִשָּׁה לֹא מִדַּעְתּוֹ: כִּי־צַד
שְׂוֹתָהּ בַּעֲיָצוֹ כו': אִמֵּר רַב כְּהֵנָּה אֲמִירִיתָ
לְשִׁמְעֵתָ קְמִיה דְּרַב זְבִיד מִנְהֲרַעָא יְנִיתִי
עֵשָׂה וְנִדְרָחָא לִ"ת אִמֵּר לִי אִי־כֵּהָן אֲמִירִין⁶ יְנִיתִי
עֵשָׂה וְנִדְרָחָא לִ"ת כְּנוֹן מִי־לָהּ בַּצִּיֵּת דִּלָּא
אֲפֻשֵׁר לְקִיּוּמִיהָ לַעֲשֶׂה אֲבָל כְּהֵנָּה אִי אֲמִירָה
דִּלָּא בַּעֲיָנָא מִי אִיתִיהָ לַעֲשֶׂה כָּלָל: **מִתְנִי**
יְתוּמָה שְׁנִתְאַרְסָה וְנִתְגַּרְשָׁה ר' אֲלֵעָזָר אֹמֵר
הָאוּנֹס חֵיִיב וְהַמִּפְתָּה פְּטוּר: **גַּמ'** אִמֵּר רַבָּה
בְּבֵר בַּר כְּהֵנָּה אִמֵּר ר' יוֹחָנָן ר"א בְּשִׁיטָת ר"ע
רַבּוֹ אֲמִירָה דְּאִמֵּר יִישׁ לָהּ קָנֹס וְקִנְסָה לַעֲצֻמָּה
רַבּוֹ מִמָּאִי מִדַּקְתְּנִי יְתוּמָה ר"א אֹמֵר הָאוּנֹס חֵיִיב
וְהַמִּפְתָּה פְּטוּר יְתוּמָה פְּשִׁיטָא אֵלָּא הֵא קמ"ל
דְּנִגְרָה שְׁנִתְאַרְסָה וְנִתְגַּרְשָׁה כִּיתוּמָה מִה
יְתוּמָה לַעֲצֻמָּה אָף נִגְרָה שְׁנִתְאַרְסָה
וְנִתְגַּרְשָׁה לַעֲצֻמָּה א"ר יוֹרָא אִמֵּר רַבָּה בְּר
שִׁילָא אִמֵּר רַב הַמְנוּנָא סָבָא א"ר אֲדָא בְּר
אֲהֵבָה אִמֵּר רַב יְהֵלְכָה בְּר' אֲלֵעָזָר יִקְרִי רַב
עֲלִיָּהוּ דְּרַבִּי אֲלֵעָזָר טוֹבִינָא דְּחִכְמִי: **מִתְנִי**
עֲלִיָּהוּ בּוֹשֵׁת יֵהָלַל לְפִי הַמְבִּישׁ וְהַמְתַּבְּשִׁי
פֻּגְסָא רֹאשׁן אוֹתָהּ כָּבֹל הִיא שִׁפְחָה מִמִּכְרַת
בִּשְׁוֹק כְּמָה הִיתָה יָפָה וְכְמָה הִיא יָפָה יִקְנֹס
שׁוֹהֵה בְּכָל אֲדָם וְכָל שִׁישׁ לֹא קִצְבָה מִן
הַתּוֹרָה שׁוֹה בְּכָל אֲדָם: **גַּמ'** וְאִימָא חֲמִישִׁים
סֻלְעִים אִמֵּר רַחֲמָנָא מִכָּל מוֹלִי א"ר יוֹרָא יֹאמְרוּ
כַּעֲלָל בְּת מַלְכִּים חֲמִישִׁים בַּעַל בֵּת הַדְּיוֹטוֹת
חֲמִישִׁים א"ל אֲבִי אִי הִכִּי גְבִי עֲבַד נָמִי
יֹאמְרוּ עֲבַד נֹקֵב מִרְגְּלוֹת שְׁלִשִׁים עֲבַד עֹשָׂה
מַעֲשֶׂה

תעשה. לאו אנמנא בה דבר עושה
 פריך דהא אימ בה דלא ועשה
 כדאמרין בפ"ק דיבמות (דף י"א: וסו)
 לא יוכל נעלה וגו' לרבות סוטה
 שנסתרה והיינו לאו ודרשין (וטעה
 דף ס:) ונטמאה ונטמאה חד לנעל
 וחד לנעול אלא שאתנה ראייה לקבל
 פריך ואיך ומאי פריך ולמי עשה
 ולדיחי ל"ת הא דריש מקרא בזהדי
 במשה דמשיני אשה הראייה לו
 ולמאי דמשיני דלא חשיב עשה קשה
 דמאי איתגריך קרא למעוטי שאינה
 ראויה לו וי"ל דלאו מיתורא דקרא
 מפיק ליה במתנימין אלא דויל הויה
 לאשה משמע מדעתה ולמי ממעט
 אשה שאינה ראויה לו דהא אי אמה
 לא בעינא ליה מי איחא לנשה כלל
 הלכך לא חשיב עשה ולא דחי לא
 תעשה ומ"מ ס"ד דפריך השתא
 היכא דאמרנא בעינא ליה למי עשה
 ולדיחי (ואי) ומסיק דאפילו אמה
 בעינא ליה לא חשיב עשה דלא דמי
 למיאה נזכרת אי נמי מיתורא
 דקרא דריש ופריך דליתי עשה וידחה
 ל"ת ויתורא דקרא נוקי לחייבי
 כריתות דאי לאו קרא הוה שריק
 אפי' חייבי כריתות דהואיל ואיתרבו
 לקום לעיל גריס פירקין איתרבו
 נמי לנשואין דקראי משמעטי שריק
 דהיכא דאיכא קנס איכא נמי נישואין
 אי נמי יט לומר דהכי פריך נמי
 עשה וינדחי לא תעשה וכי חימא
 שאני והא דגלי קרא וי"ל גימא
 מהבא בכל דוכתא דלא דחי ומשיני

דלא חשיב עשה ומ"מ אינטריך קרא דאי לאו קרא הוה חשבין ליה דלא אפשר לקיים שיהיה וחשבי עשה דעיקר מצוה היא לישא מי
היכי דאמרין בפרק ב' דינמות (דף כה.) דחליה במקום יבום לאו כלום הוא:

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

קא מ"י ק"י מ"ל
 ז'תת ה'ל'ק: ו'
כ מ"י ק"י מ"ל
 ו'תת ה'ל'ק: ד' קמ'
 ע'ק'ן ד'ק טור א"רע' מ'
 ק'ק:
כא מ"י ק"י מ"ל
 ט מ"י טור עס':
כב מ"י ק"י מ"ל
 ו' ו'ת' מ"י מ"ל
 ח'ק'ל ו'ת'ק'ל א' קמ'
 ו'ע'ק'ן ע' טור עס' ו'טו'ע'ע'
 ח'ת' מ' ח'ק ע'ק'ן ד'
כג מ"י ק"י מ"ל
 ו'תת ה'ל'ק: ב' קמ'
 ע'ק'ן ד' טור א"רע' מ'
 ק'ק:

תוספות רי"ד (רבישך)

כלום הוא ששה אחרים
 לא ידעו לא לית כיון בעל דעתה
 המורה אל תלמידים ורמזה
 באר מצות יבום ורמזה
 הוא דרמי עיני דרמי-
 דרמהוה אשה לא ביצנו
 לא מיעקרהו מצות יבום
 והלכן מצוה דרמי עיני
 והלכן הוא ולזה ליה
 דרמי ולי' ואצני' דרמי'
 וכן למידין לא בעינו
 ליבוי' דרמי' לחילוקי
 ארתי' חליצ'ה בנקום
 יבום אר' אשה: **תנן**
 'יומה ששנא' תורשה
 יומה האונס כרע'
 והתפחה פטור, מי שתי
 נערות יום תורמה אשה
 שלא תורסה שנקמה הוא
 לעצמה כיון שאין לה
 אב שאין ארס מורש
 וזכות הוא לבינו, וכן
 נערה ששנא' תורשה
 אצ"ט שיש לה אב
 ויהא קנסא לעצמה כרע'
 הלכן האונס כרע' לית
 קנסא לכל תפחה פטור
 דרמי' אחילי' ביה רוב
 שתרצי' לו, אמר רבי
 בב' א"ר: "א"ר אבי בשית'
 ר'ע אמר דרמי עיני'
 המאורה שיש לה קנס
 וקנסה לעצמה ממא'
 מדקתי' יומה ששנא
 אלא לא קמ'ל דוערה
 שנא' תורשה היא'
 כיחמה מה יומה לעצמה
 אף נערה
 ותורשה לעצמה אמר
 ר' א"ר אבי אמר ר' יוחנן
 הלכתא בראי' קורי ריה
 רב תלמי' דראי' שובינא
 דהויא. **תנן**:
 ששכמתה תרונם אשין
 שראל טורבן שראל:
תנן איזוה בושה לה
 ל' המבייש והמביישה
 כדן בינו המבייש
 בשותח פטור מאדם לוי
 וקנסא חשוב ותומביש
 מ' ל' שיטבויהו תרונם
 כדן דראי' אותה כאלו
 היא שפחה נמכרת לשוק
 כמה יחיה פ' וזמה
 היא ימי קנסה
 כדן ארס לכל שיש לו
 קנסה מה'יה שוה בעל
 אדם: וואסא י' כפלי
 ארס ותורמא ככל מילי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones